

TERCIÁŘSKÉ LISTY

BŘEZEN

2017

Zpravodaj MBS SFŘ Plzeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

**Oblastní pouť Sekulárního františkánského řádu
na Svaté Hoře**

Oblastní pouti Sekulárního františkánského řádu na Svatou Horu 4. 3. 2017 se zúčastnili bratři a sestry z Plzně, Příbrami (s výtečnými sladkostmi - díky), Sušice, Černošic, Prahy, Jihlavy a jedna sestra přijela dokonce až z Českého Těšína. V lese

Z Plzně přijeli Karel, Pavla, Jarda, Danka, Luboš, Anička, Milan, Lidka, Alenka s manželem Jardou, Stáňa.

V Homilii při mši svaté nám P. Bonaventura Čapek OFM doporučil některá témata pro pokání v čase půstu., např.: ... Společenství, které jedná nevšimavě nebo dokonce pohrdavě vůči nově příchozímu, je častý hřích, který je nebezpečný v tom, že si ho ani neuvědomujeme. Jsme totiž ve svém společenství už tak zaběhlí a zdomácnělí, že nového příchozího nepotřebujeme, a proto mu nevěnujeme patřičnou pozornost. Jak se chováme v bratrských společenstvích k novicům?“

Odpolední duchovní obnovu zahájil P. Eliáš Paseka OFM, který nám ukázal různé druhy modlitby, kterými žil sv. František: „Výsledkem duchovní obnovy nemá být další úkol, který si přidáme k předešlým, ale úkolem je vrátit se k jednoduchým kořenům, které nám přinesou patřičnou vláhu. František se sám stal modlitbou, protože měl tu výsadu od Boha, že se naučil modlit se neustále při všem, co dělal.“

P. Bonaventura Čapek OFM s námi rozebral optimistický Chvalozpěv stvoření: „Františka mají rádi ekologové právě proto, že ve svých modlitbách nechce přírodu ovládnout, ochočit si jí, ale František nad přírodou žasne a považuje ji za svého bratra a sestru. František je s přírodou, se životem i smrtí smířený. Chvalozpěv stvoření napsal sv. František v dobách své tělesné nemoci a duševního utrpení. Byla to nejen první poezie napsaná v lidovém italském jazyce (tedy ne latinsky), ale navíc je vzorem optimismu a lásky ke stvoření.“ (flk)

Modlitební úmysly pouti na Svatou Horu 2017

Prosíme, aby postní doba proměnila naše nitro a prohloubila naši víru v Krista umučeného a vzkříšeného, který s námi setrvává ve Svaté Eucharistii.

Prosíme za všechny modlitební úmysly poutníků ke Svatohorské Panně Marii, abychom si odnášeli františkánský pokoj a radost ve svých srdcích.

Prosíme, aby naše rozhodnutí jít cestou evangelia v Sekulárním františkánském řádu přitahovalo i další naše bratry a sestry, mladé i staré.

Prosíme, požehnej všem, kteří dobrovolně slouží v Sekulárním františkánském řádu v národních a místních radách, a dej, aby sestry a bratři sloužili z opravdové lásky a po vzoru sv. Františka a sv. Kláry.

Prosíme za ekonomickou stabilitu pro Mezinárodní radu Sekulárního františkánského řádu v Římě. Prosíme o tvé požehnání pro jejich aktivity ve světě a v církvi.

Prosíme o větší lásku k bratrům a sestrám, které potkáváme na cestě života, abychom mohli v každém z nich objevit rozličnou podobu Pánovy tváře, již bychom milovali, sloužili jí a odpouštěli.

Prosíme za nemocné a stárnoucí bratry a sestry v našich místních bratrských společenstvích. Dej jejich srdci sílu, aby život přijímali tak, jak je ty řídíš, jako vděční a připravení ke všemu, k čemu je ještě povoláš.

Prosíme, abychom zbaveni úzkosti s nadějí hleděli ke konečné hranici svého života, a prosíme za pokoj a dobro pro naše zemřelé bratry a sestry ve františkánské rodině. (flk)

Modlitební úmysly SFRŽ na březen 2017

Modleme se, aby postní doba proměnila naše nitro a prohloubila naši víru v Krista umučeného a vzkříšeného, který s námi setrvává ve Svaté Eucharistii.

Požehnaný jsi, náš Bože, Králi světa, neboť z tvé vůle tvůj Syn vzal na sebe břemeno trestu za lidský hřích, svou smrtí na kříži nás vykoupil a stále mezi námi setrvává ve svaté hostině lásky.

S P. Ladislavem Heryánem o Božím milosrdenství

Někteří z nás se zúčastnili v úterý 14. 2. 2017 setkání s P. Ladislavem Heryánem na plzeňském biskupství. Představil nám svou literární tvorbu, zejména knihu Exotem na této zemi aneb O Božím milosrdenství, ale také nově rozepsanou knihu (zatím bez názvu). Úvahy o Bohu a o životě prokládal písněmi s kytarovým doprovodem. Z myšlenek P. Ladislava:

Maminka v sobě stále nosí své dítě, i když je dávno porodila. A tak je to i s Bohem. ♪ Nemusíme se bát. To je poselství Bible, vzkaz od Boha. ♪ Mluvíme-li o někom, umíme si ho představit, představíme si jeho fyzické tělo. Ale Boha si představit nemůžeme. Jakákoliv představa o Bohu je modlou, do které promítám své vlastnosti, i negativní. Abych si ji usmířil, dávám jí oběti. ♪ Bohu jsme dali přívlastek, že je spravedlivý, ale proč dopustil Osvětím a nemocné děti? To jen jsme si z Boha udělali duchovní modlu, stal se pro nás „policajtem“, vše by měl odměnit a potrestat ... ale to není pravda. ♪ Bůh je mystériem, tzn. to, co je velké a tajemné, a o tom bychom měli mlčet. ♪ Můžeme vnímat jen to, co nám zanechali lidé, kteří se s Bohem setkali. Tato svědectví najdeme v Bibli. ♪ Ježíš je vtělené milosrdenství Boží. ♪ Leonard Cohen odmítal interpretovat svoji píseň Hallelujah, ale řekl, že někdy vystoupíme z dualismu světa a celý jej obejmeme. Aleluja, požehnaný buď! Já tady tomu, Bože, nerozumím, ale ALELUJA! (ajš)

Kavárna po škole v Dobřanech

Ve čtvrtek 23. 2. 2017 v rámci „sdílecího“ čtvrtku se svatou Klárou několik z nás (Luboš, Anička, Lidka, Milan, Danka a Jarda) navštívilo tzv. Kavárnu po škole v ZŠ Dobřany. Na programu byl seminář Mgr. Michala Dubce ze Západočeské univerzity v Plzni na téma Efektivní komunikace jako klíč do dětské hlavy aneb Karle, mluvíš, když mluvím já (o popisném jazyku při vedení dětí k sebeovládání a odpovědnosti za vlastní chování nejen v situacích porušování pravidel). V praktických ukázkách a v návodných cvičeních jsme se zamýšleli nad tím, jak často vytváříme vztahové agrese používáním nevhodných vět a slov a jak tomu předcházet, a to nejenom na rovině děti – dospělí. Hodně jsme se i nasmáli, Aniččin „případ“ syna, jenž opakovaně nanáší bláto na botách do předsíně, byl několikrát rozebírán jako vzorový. ☺ Na podzim je v nabídce pokračování: „Jak zkrotit své emoce v náročných situacích s dětmi“. (ajš)

V mlýnici u potoka

V rámci čtvrtků se sv. Anežkou jsme (Jana, Danka, Jarda a Luboš) 9. 3. 2017 navštívili dva přátele sv. Františka, Pavla a Šárku, několik kilometrů za Plzní (v Kunějovicích). Pavel Ševčík nám vyprávěl, jak se dostal z Prahy a Plzně na vesnici, kde žije v rodinném domku, jenž dříve sloužil jako mlýnice kunějovického statku, a jak prožil svoji iniciaci a křest v Rokycanech, kde mu pomáhal Mons. Jaroslav Hůlle, nyní okrskový

vikář v Klatovech. V křesťanském růstu mu přispěl radou i Václav Škach, čestný papežský prelát a emeritní kancléř plzeňského biskupství, který kdysi sloužil ve farnosti v Mnichově u Mariánských Lázní, v místě, k němuž má Pavel silný vztah. Františkán P. Didak OFM, mu pak v období těžkého úrazu pomohl najít spiritualitu sv. Františka. Pavel se ještě jako zdravý staral o kostel a mumie v Mnichově u Mariánských Lázní a obdivuje nástěnné malby v kostelech. Po nehodě má Pavel omezenou schopnost pohybu, ale je aktivní alespoň po telefonu a internetu či dopisy. Jeho přítelkyně Šárka mu velmi pomáhá.

Pavel byl informován, že seznámení a iniciace k trvalé profesi v Sekulárním františkánském řádu trvá několik let. Je přitom potřeba pečlivě naslouchat, kam nás Pán volá. V modlitbě jsme prosili za naše blízké potřebné a také jsme poděkovali za dar života P. Ludolfa Kazdy OPraem., který v tento den oslavil 70. narozeniny. Naše podvečerní setkání výtečně podpořily sestry vynikajícím občerstvením. (flk)

Františkáni v rytmu flamenca

Velká skupina bratří a sester (Luboš a Věrka, Jana s manželem a synem Honzíkem, Anička s dcerou, Jarda a Danka se snachou) vyrazila společně za kulturou. V pátek 10. 2. 2017 se zúčastnili v rámci plzeňských Smetanovských dnů Španělského večera s Carmen v Návštěvnickém centru Plzeňského Prazdroje. Úchvatný zpěv mezzosopranistky Edity Adlerové, temperamentní flamenco tanečnice Loly Karpenky a ohnivě zvuky španělských kytar, to vše bylo radostným zážitkem při společném sdílení. (ajš)

Z modlitebního společenství 2. 3. 2017

– debata nad tématem z knihy:

Paulus Terwite: Bohatství prostého života

(Inspirace svatým Františkem)

(Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014, str. 89 – 97)

Odvázat se vykročit ven – Nabídnout kontakt a o kontakt pečovat

Kapitola 12

O těch, kteří půjdou mezi nevěřící

1. *Ti bratři, kteří by chtěli jít z Božího vnuknutí mezi nevěřící, ať si k tomu vyžádají dovolení od svého provinčního ministra.*

2. *Ten ať je dá jen těm, které uzná za schopné k takovému poslání.*

...

4. *abychom, poddáni a podřízeni církvi svaté, vytrvali v katolické víře a zachovávali chudobu, pokoru a svaté evangelium našeho Pána Ježíše Krista, jak jsme to pevně slíbili.*

Pro Františka je samozřejmé, že se ve společenství budou hlásit bratři, kteří budou chtít jít „z Božího vnuknutí mezi nevěřící“. Mezi františkány se to stalo okřídleným rčením. Stojí na konci řehole jako jakási velká brána. Onen První, kdo si osvojil tento evangelijní způsob života, z ní vypouští své bratry do světa.

Na volbě slov je zajímavé, že se zde nemluví o misionářství či hlásání evangelia.

Světce píše o „jednom způsobu“, totiž **jít prostě mezi lidi a být jim podřízený**. Je to cesta, jak druhé nejlépe přesvědčíme o tom, že tu nepřicházejí žádní lidé, kteří by jim chtěli uškodit. Při tom, jak bratři všemožně pomáhají k růstu druhým lidem, mezi nimiž žijí, nemají

zatajovat, že jsou křesťané. Má zůstat jasné, kdo jim dal příklad, aby požívali takové velikosti, že se mohou před druhými umenšovat.

Teprve potom mají, „pokud to poznají jako Boží vůli“, **začít kázat a vyučovat ve víře**. Povšimněme si zde výzvy, aby bratři citlivě přijali Boží perspektivu. Sám František zažil, že mu „sám Pán“ ukázal, co má dělat.

Kdo dospěl k pravé síle po způsobu svatého evangelia, stává se podnětem a průvodcem, aby i druzí k této pravé síle dospěli. K tomu, abych se stal někým, nemusím už nikoho ani nic vlastnit – bratři jsou posláni žít evangelium mezi druhými lidmi a stát se jejich citlivými průvodci, aby i oni tuto pravdu přijali.

Kdo žije mezi lidmi tímto způsobem, nemusí si dělat starosti. **Nabízí zkrátka kontakt**. Nejjednodušší je se zeptat. Jen málokdo odmítne. Šťastný je ten, kdo se pak po vzoru Františka smíří s odmítnutím, neoplatí dotyčnému nějakým hloupým slovem, ale zůstane uvnitř i navenek přátelský.

V souvislosti s nevěřícími mě pro dnešní dobu napadají ti, kdo se mnou nesdílejí žebříček hodnot. Nepomlouvat je, chovat se v životě podle svého osobního přesvědčení i proti proudu, vyvolat tím občas i otázky – to jsou jednoduché kroky, které nám umožňují, abychom nakonec byli šťastnější, než kdybychom se pokoušeli nějak podivně křečovitě přizpůsobovat. Dialog potřebuje silné partnery, kteří se projevují i navenek. Šťastnou společnost si s Františkem představuji jako společenství lidí, v němž se angažovaně vyrovnáváme se stanovisky druhých a přitom se – ó jaký div! – učíme hlouběji chápat i své vlastní přesvědčení.

Je k tomu zapotřebí vytrvalost. Člověk to nesmí vzdávat.

Mít stálý kontakt s lidmi a starat se o něj, rozšiřovat horizont a nechávat jeden druhého žít, aniž jsme se stali navzájem lhostejnými – to jsou rady k prostému životu.

Kdo je takto zakotven, může i doopravdy vycházet ven. V pokoře poznávám, že jsem někdo, kdo byl osloven a povolán. „Synu člověka, postav se; budu s tebou mluvit!“ (Ez 2,1) Když člověk takto vstane, postaví se zpříma před Boha, rozpráhne před křížem ruce a řekne mu: „Takovým, Pane, chci být, s kořeny v zemi, zcela povznesen k tobě a chci roztáhnout ruce vpravo a vlevo do světa a obejmout ho. Beze strachu. Chci být u tebe. Vstát. Chci jít s tebou.“ – To člověku dává domov i sílu.

Z **modlitby srdce** z tradice reformních františkánů 16. století (kapucínů) vyplývá, že se vychází ven, že se jde k lidem. Ona příslovečná sounáležitost lidu z toho prostě vyplývá – nikdo není tak hloupý, aby se s ním nedalo mluvit nebo aby tu Bůh nemohl konat zázraky. Být prostě na cestě. Martin z Kochemu mluví v 17. století o krátkých modlitbách, jež

mají zajistit stálé napojení na Ježíše a společenství církve, a nazývá je **střelnými modlitbami** – jde o krátké modlitby, které od nás vystřelují k nebi, aby se nad námi, obrazně řečeno, nebe nezavřelo. Máme perspektivu. Střílíme v modlitbě vstříc budoucnosti, která se pro nás tak často uzavírá.

Charakter františkánského způsobu života odpovídá touze mnoha lidí po prostém a šťastném životě. Františkánskou řeholi může ve svém životě zachovávat každý člověk. Komu se to zdá příliš těžké, ten ještě nepochopil, že jde o ducha, a nikoli o literu. Jde o to, **abychom sebe sama nikdy nechápali jako něco hotového**, ale bychom důvěřovali Bohu, že s tím málem, co máme, může on uskutečnit něco velkého. Musíme být „jen“ připraveni, bychom si to nenechávali pro sebe, ale to, co jsme obdrželi, **dali k dispozici Bohu a druhým lidem**.

Pro štěstí prostého života.

Modlitba srdce

Ježíši, miluji tě!

Jsem s tebou na cestě. Nech mě, Ježíši, abych se stal tvým apoštolem. Pohled, tady jsou nějací lidé. Nevím, jací jsou. Nevím, jakým způsobem mi v nich chceš jít vstříc. Ale jsi přece se mnou a já nemusím mít strach. Nemám tušení, co z toho, ať už jakkoli, vzejde. A já na to přistupuji, protože tys na to přistoupil, protože jsi byl v Betlémě, protože jsi byl na Golgotě, protože jsi klečel ve špíně, na jeruzalémském smetišti.

*) Tam jsi klečel, tam, uprostřed starých zbytků odpadu. Pro tebe opravdu nic není příliš, abys došel až k nám lidem a pozvedl nás.

Otázky k zamyšlení:

1. Jaké jsou podle sv. Františka dva kroky cesty mezi „nevěřící“?
2. Jaká pravidla při tom máme dodržovat?
3. Koho můžeme v současné době považovat za „nevěřící“?
4. Jaké jsou mé obavy, mám-li mluvit o Ježíši mezi „nevěřícími“? Z čeho tyto obavy pramení?

*) *území na druhé straně potoka Cedron bylo jeruzalémskou skládkou*

Nabídka od sousedů – Evropská poutní místa

Místní bratrské společenství SFRČ v Sušici vás srdečně zve k účasti na zájezdu po evropských poutních místech **Lourdes – Santiago de Compostela – Fatima** v termínu **27. 7. – 6. 8. 2017**.

Program:

Čtvrtek 27. 7.: odjezd ve 12.00 hod. z Brna-Líšně, ve 12.30 hod. od Janáčkova divadla v Brně, cca v 17 hod. ze Sušic, přejezd přes Německo do Francie (možno zastavit i v Plzni).

Pátek 28. 7.: návštěva **Paray le Monial** (sv. Markéta Marie Allacoque), kostel Božského srdce, kaple Zjevení, prohlídka, noční přejezd do Lurd.

Sobota 29. 7.: **Lourdes** – poutní areál, Jeskyňka, česká mše svatá, pásmo diapositivů, prohlídka basilik, procházka městem, procesí s Nejsvětější svátostí, večeře, růžencové procesí se svíčkami, ubytování.

Neděle 29. 7.: **Lourdes** – snídaně, mezinárodní mše svatá, křížová cesta, noční přejezd do Španělska – směr Irun, San Sebastian, Bilbao, Santander, Oviedo, Aviles ...

Pondělí 31. 7.: **Santiago de Compostela** – katedrála, mše svatá, tržnice, po prohlídce odjezd do Portugalska směrem Tui, Porto, Coimbra do **Fatimy** – ubytování, večerní růžencové procesí.

Úterý 1. 8.: **Fatima** – snídaně, mše svatá, **Batalha** (dominikánská klášter s kostelem Panny Marie Vítězné), **Nazaré** – přímořské letoviště u Atlantického oceánu (možnost koupání), kostel Nossa Senhora da Nazaré, **Alcobaca** (klášter Panny Marie s největším gotickým kostelem v zemi), návrat do Fatimy, večeře, růžencové procesí, ubytování.

Středa 2. 8.: **Fatima** – snídaně, česká mše svatá, Aljustrel – rodné domy dětí, místo zjevení Anděla, volno, večeře, růžencové procesí, ubytování.

Čtvrtek 3. 8.: **Fatima** – snídaně, česká mše svatá v kapli na místě Zjevení, noční přejezd do španělského Montserratu.

Pátek 4. 8.: **Montserrat** – benediktinský klášter položený vysoko mezi skalami, česká mše svatá, prohlídka, přejezd na ubytování.

Sobota 5. 8.: po snídani průjezd přes Francii, Německo do ČR. Po cestě zastávka v obchodním domě.

Neděle 6. 8.: příjezd do Sušic v ranních hodinách, do Brna kolem poledne (možno zastavit i v Plzni).

Cena: 13.500 Kč.

Duchovní doprovod: P. Jan Bystrý.

Cestujeme autobusem Karosa Lux s klimatizací a lehátkovou úpravou.

Cena zahrnuje: dopravu, 5x ubytování, 5x snídaně, 3x večeře, pojištění CK proti úpadku, průvodce.

Doporučujeme pojištění léčebných výloh.

Poznámka: možnost nákupu u řidičů – káva, čaj, kapučino, čokoláda, polévky, párky. K dispozici bude plynový vaříč.

Kapesné pro vlastní potřebu cca 80 €.

Nezapomeňte kancionály.

Právě vyšlo:

V Karmelitánském nakladatelství jsou k dostání dvě zajímavé knihy:

Gilbert Keith Chesterton: František z Assisi (Cena knihy: 199 Kč)

Prorockou esej o svatém Františkovi napsal Chesterton roku 1923. Zdá se, že promlouvá k dnešnímu čtenáři a k mentalitě doby snad ještě aktuálněji než tenkrát.

„František ... miloval Boha a skutečně a doopravdy miloval lidi.

Nemiloval lidstvo, nýbrž lidi, a nemiloval křesťanství, nýbrž Krista.

Nemůžete číst evangelium, a přitom považovat ukřižování za jakýsi dodatečný nápad či zvrát nebo nehodu v Kristově životě; očividně je smyslem příběhu jako hrot meče, toho meče, který pronikl srdce Matky Boží.

A nebudete moci číst příběh muže nazývaného Zrcadlo Kristovo, aniž chápete jeho závěrečné období jakožto muže bolesti, aniž oceňujete vhodnost toho, že v oblaku tajemství a osamělosti přijal nehojící se věčné rány, které mu nezpůsobila lidská ruka a které uzdravují svět.“

Luc Adrian: Františkáni z Bronxu (Cena knihy: 279 Kč)

V chudinské čtvrti New Yorku, plné násilí, drogových dealerů a lidí bez domova, žije od roku 1987 nová františkánská komunita. „Chcete-li opravdu následovat ukřižovaného Krista, jděte až na samé dno ghetta,“ řekl prvním osmi bratřím kardinál O’Connor, newyorský arcibiskup. A svěřil jim farnost v jižním Bronxu. Příběhy z jejich života jsou konkrétním svědectvím milosrdenství v akci, ale i neuvěřitelné péče Prozřetelnosti.

„Toho rána odsloužil bratr Stan pohřeb dvaadvacetiletého Luise. Na zeď v 153. ulici, na místě, kde byl před třemi dny zavražděn, napsali jeho přátelé zelenou barvou jeho jméno pod anděla se zlatými křídly. Plnou parou vzlétá k růžovému fosforeskujícímu nebi.

Těmhle freskám se říká RIP, „Requiescat in pace“ (Ať odpočívá v pokoji). Po zdech jižního Bronxu a Harlemu je jich plno. V ghettech se střídají čím dál mladší. Obchod s drogami, nepřátelství gangů, ale i drobnosti a nedůtklivost.

Angela prozrazuje: „To Stan zaplatil pohřeb toho chlapce. Má i náhrobní desku! Bratr Stan je bývalý jazzman; hrával v hospodách na Lower East Side. Dál skládá, ale teď už ho inspiruje Duch Svätý, jak říká. Zaplatil pohřební výdaje honorářem za svá alba.“ (ajš)

Náš kalendář

30. 3. Sdílíme se (se sv. Klárou) – Pouť do Izraele - o cestě plzeňských františkánů do Svaté země s Janou Pachnerovou

6. 4. Modlíme se (se sv. Antonínem) - 16.00: formační příprava nových bratří a sester; 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou - téma: Jak přebývat v tomto světě (J. A. Merino – Františkánská cesta pro dnešního člověka)

13. 4. Pomáháme (se sv. Anežkou) – návštěva některého z bratří či sester

20. 4. Setkáváme se (se sv. Františkem) – 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM – **profesní sliby Aničky Karpíškové**, 17.00: pak setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

27. 4. Sdílíme se (se sv. Klárou) - jarní procházka plzeňskými sady v centru města s krátkým komentářem Luboše Kolafa a kávou na závěr. Sraz v 17.00 před NPM.

SLAVÍME v březnu a dubnu 2017

Profese:

Antonie Libuše Schödlbauerová a František Luboš Kolafa (15. 3. 2012) **5 let**

Anežka Irena Křiváčková (16. 3. 1997) **20 let**

Terezie Dana Šedivá a Antonín Jaroslav Šedivý (18. 3. 2010)

Blanka Ludmila Škodová (2. 4. 1972) **45 let**

Ludvika Dagmar Spíralová a Veronika Helena Osmani (21. 4. 2016)

Narozeniny:

Consolata Marie Lhotová (1. 3. 1960)

Anežka Irena Křiváčková (7. 3. 1934)

Václav Pavel Polívka (30. 3. 1948)

Anežka Jitka Polívková (10. 4. 1950)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: Františka Pavla Ženíšková, František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>

